

Oruç kâfirlere meydan okumaktır

Biz müminler oruç tutarak şunu ifade ederiz: “Biz yememizi, içmemizi ve ürememizi dahi Rabbimizin bize tayin ettiği sınırlar içerisinde gerçekleştiririz. Biz en temel ihtiyaçlarımızdan olan bu şeyleri Rabbimizin emrettiği şekilde yapıyorsak yani ye dediği zamanlar yiyor yeme dediği zamanlar yemiyorsak, hayatımızın diğer alanlarında da pekâlâ Rabbimizin emirleri ile hareket ederiz.”

Yayın Tarihi : 22 Haziran 2017 Perşembe (oluşturma : 16.10.2019)

Günlük ve oruç anlamlarına gelen (rûze) kelimesi Türkçemizde kullandığımız *oruç* kelimesinin menşeidir. Bu kelime zaman içinde rûzeurûzeuruçoruç şeklinde değişime uğramıştır. Kur’ân-ı Kerîm’de oruç kelimesi *savm* ve *sıyâm* şeklinde zikredilmektedir. *Savm* konuşmayarak tutulan bir çeşit oruç iken (Meryem, 26), *sıyâm* yeme-içme ve cinsî münasebetten uzak durularak yerine getirilen bir ibadetin adıdır Kur’ân’da (Bakara, 183, 187 [2], 196 [2]; Nisâ, 92; Mâide, 89, 95; Mücâdele, 4).

Müminler Ramazan ayı boyunca fecr-i sâdik’in doğuşu yani tan yerinin ağarmasından geceye yani güneşin batışına kadar yeme-içme ve cinsî münasebetten uzak dururlar (Bakara, 187). **Oruç sanıldığı gibi fakirlerin hallerini anlamak için yapılan bir ibadet değildir.** Ne Kur’ân-ı Kerîm ne Hadîs-i Şerîf’ler orucun böyle bir amacından bahsederler. Günlük olarak yediğimiz ortalama iki öğün yemek oruçta da vardır. Bunlar kahvaltı ve akşam yemeğine tekabül eden sahur ve iftar yemeğidir. Özellikle kışın tutulan oruçlar, öğlen yemeği yemeyen ve sıvı şeyler almayanlarınkıyla hemen hemen aynıdır. Ayrıca fakirler en kötü durumda dahi gün içinde su içip cinsî münasebette bulunabilirler.

Tüm bunlar orucun fakirlerin halini anlamakla pek alakalı olmadığını gösteren şeylerdir. O zaman oruç nedir? Kur’ân orucun *ittikâ* için tutulduğunu açıkça ifade etmektedir (Bakara, 183). Yani mümin oruç tutarak takvâya ulaşır. Takvâ da en sade tarifıyla *Rabbimizin emirlerini yapmak nehiyelerinden ictinab etmektir.* Rasûl-i Ekrem de orucun İslâm’ı yaşamanın bir vâsıtası olduğunu şöyle ifade etmektedir: *“Kim yalan söylemeyi ve yalanla bir şey yapmayı terk etmezse, Allah’ın bir kişinin yeme-içmeyi terk etmesine ihtiyacı yoktur.”* (Buhârî, Savm, 8) Bu hadis, oruç tutmak ile Allah’a verdiğimiz sözleri tutmak arasında büyük bir bağ olduğunu da açıkça göstermektedir.

Biz müminler oruç tutarak şunu ifade ederiz: **“Biz yememizi, içmemizi ve ürememizi dahi Rabbimizin bize tayin ettiği sınırlar içerisinde gerçekleştiririz. Biz en temel ihtiyaçlarımızdan olan bu şeyleri Rabbimizin emrettiği şekilde yapıyorsak yani ye dediği zamanlar yiyor yeme dediği zamanlar yemiyorsak, hayatımızın diğer alanlarında da pekâlâ Rabbimizin emirleri ile hareket ederiz.”**

Bu irade şüphesiz tüm kâfirlere meydan okumak ve kalplerine korku salmanın da bir ifadesidir aynı zamanda. Orucun bir aya sabitlenmesi ise müminlerin topyekûn kâfirlerin karşısında durmasını

mümkün kılar. Ekonomiye "Sonsuz olan insan ihtiyaçlarının, var olan kıt kaynaklarla karşılanmasını inceleyen sosyal bilimdir" şeklinde tarif eden Adam Smith ve Lionel Robbins gibilere "Rızığımızı Rabbimiz üzerine almıştır ve O'nun taksimi ile bizlere rızığımız ulaşır. Biz de O'nun iradesi doğrultusunda bu rızıkı elde etmeye çalışırız. Öyle bizim sınırsız ihtiyaçlarımız yoktur. Yemek içmek zevklenmek için dünyada değildir. Rabbimizin imtihanı için buraya gelmişizdir ve bizlere kötüyü emreden nefsimizi Rabbimizin buyruklarıyla dizginleriz. Sizin insanların başına açtığınız fütursuzca tüketimin ne öznesi ne nesnesi olacağız!" şeklindeki bir cevaptır oruç.

Bizler İslâm olmakla insanlığımızı kazanır ve hayvanlardan ayrılırız. İslâm'ın yememize müsaade ettiği zamanlarda müsaade ettiği şeyleri yer-içeriz. Yine bizler dinimizin bize müsaade ettiği kişilerle müsaade ettiği zamanlarda cinsî münasebette bulunuruz. Yani bizler hayvanlar gibi değildir. Rabbimizin buyruklarını işitir ve itaat ederiz. Rabbimizin hududunu tanımayan kâfirler bu bakımdan Kur'ân'da hayvanlara benzetilmiştir: "Kâfirler, hayvanların yediği gibi yerler..." (Muhammed, 12)

Kur'ân'ın oruç yasaklarını zikrederken *hudûdullah* (Allah'ın hudutları/sınırları) kelimesini kullanması (Bakara, 187) Rabbimizin yeme-içme ve üreme konusunda dahi mümine sınır çizdiğini açıkça ifade etmektedir.

Velhasıl-ı kelâm, oruç müminin dininin başladığı yerdir. En temel ihtiyaçlarını O'nun buyrukları doğrultusunda gidermiş olmakla, hayatın tüm alanlarında Rabbinin buyruklarını dinleyeceğini ispat eder mümin. Rabbine, kendisine, müminlere, kâfirlere, tüm insanlara...

Adil Kalender- .mirathaber.com

Bu dökümanı orjinal adreste göster

Oruç kâfirlere meydan okumaktır